

لیگ حذفی دوئل دیاگون

گلچین پاسخ‌های اعضا — ویژه خوانندگان

تهیه و تنظیم: تد ریموس لوپین
ادیتور: دملزا رابینز

مقدمه

سلام و درود خدمت همه جادوگران عزیز! اینجا پشت صحنه دفتر معاون وزیر، و همونطور که می بینید همه کلرگرن کارمندان سخت مشغول کارن.

(دهن مون داره صاف میشه به خدا من خودم دو شبه نخوابیدم)

برخلاف تلاش های ما برای برنامه ریزی سریع در جهت ایجاد سریع فایل مصاحبه، به صورت دورادور در خدمت شما هستیم.

(دیشب اومدیم وزارت با زیرشلواری نشستیم دور هم دیگه و کار کنیم)

((از بس کار کردیم چشمامون سرخ شده و الان دارن بهمون ناهار نمیدن! وای گفتم ناهار گشتم شد:))

فضای کاری همونطور که می بینید پر از انرژی و هماهنگیه. (فضا خیلی سمه باورتون نمیشه) تیم اجرایی با قدرت در حال آماده سازی همین فایل به که الان خدمت شماست.

(در همین حین تا به ریع دیگه برقمامون هم میره و ما شارژامون قراره تموم بشه. وای!)

تا جادوگران و ساحرگان عزیز از سراسر لندن و حتی خارج از لندن بتونن به راحتی مصاحبه لیگ حذفی دیاگون رو بخونن. (اگه کارو به موقع نرسونیم ما رو با شلاق میزنن اینجا:))

تیم محتوا در حال تدوین و بارگزاری پاسخ های گلچین شده ست تا بهترین تجربه خوندن مصاحبه رو برای شما جادوگران عزیز به ارمغان بپاره.

(اینکه ما زنده باشیم یا مرده تا بتونیم واکنش شما رو ببینیم تکلیفش هنوز مشخص نیست!)

راهنما: جلوی اسم هر پاسخ دهنده نوشته شده که هویتش آشکار شده یا به درخواست خودش، به صورت ناشناس باقی مونده.

سوال ۱

نظرتون در مورد موضوع دوئل چی بود؟ به نظرتون به حد کافی چالش برانگیز و جذاب بود یا می تونست بهتر باشه؟ به نظرتون اگه موضوع در زمینه دیگه ای بود، امکان داشت افراد دیگه ای دوئل رو ببرن؟

ناشناس شماره ۱ (ناشناس)

موضوع دوئل که جذاب بود. اینکه در مراحل مختلف، از موضوعاتی با انواع مختلف (مثلاً عکس یا به بیت شعر) استفاده شد، نشون دهنده ی ظرافت قلم برندگان و همین طور، صاحب سبکی برگزارکننده ی مسابقه ست که می دونه باید چطوری برگزارش کنه!

همون طور که گفتم، هم زمان محدود بود و هم موضوع سخت؛ و شدیداً نیازمند خلاقیت. ترکیب این دوتا معمولاً چیز خوبی از آب درنمیداد!

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

۱- به نظرم دوئل واقعا هیجان انگیز بود و روح سایت رو زنده کرده بود. پیر پیر از روی اشتیاق: من خودم اگه عمری باشه و دوباره پیش بره می خوام برم کازینوی پیژامه مرلین شرط ببندم.

راستی جدیداً به جایی راجع به لیگ کویدیدج فانتزی خوندم که به نوع شرط بندی سرکویدیدجه. با این تفاوت که هرکسی بی توجه به واقعیت تیم ایده آل خودش رو می سازه و بعد هر بازیکنی از هر تیمی که امتیاز بگیره اگر توی تیم فانتزی این آدم باشه امتیازش به تیم فانتزیش می ره و ته لیگ کسی که بیشترین امتیاز رو گرفته همه ی گالیونا رو بالا می کشه. سرفه سرفه. سرخ شدن. لبخند و دماغ بالا گرفتن: ببخشید خیلی از بحث دور شدم.

به نظرم متنی بودن تمام فضا یک مقدار یکنواختش کرده بود. به نظرم می شد توی سطوح مختلفی برگزار بشه. همونطور که مثلاً ما سنگین وزن داریم سبک وزن داریم، متن بلند، متن کوتاه و شعر داشته باشیم. یا اینکه همیشه توی یه قالب گیر نکنیم. مثلاً جادوگران نود و نه درصدش ادبیات داستانی و این خیلی جالب هست ولی گاهی می تونه ادبیات های دیگه ای رو هم میزبانی کنه. همینطور دوست دارم شخصیت پردازی های بیشتری رو از نویسندگان های مختلف ببینم. به نظرم یه مقدار زیادی فضا محدود بود.

سوال ۲

نظرتون در مورد قضاوت داورا چی بود؟ به نظرتون عادلانه بود یا به جاهایی با داورا مخالف بودین؟

لیلیث بم (هویت آشکار)

قضاوت خیلیم عادلانه بود! به خصوص اوون مرحله ای که از اسب سفیده نوشته بودن! از این عادلانه تر نمی تونست باشه! اصلاً عدالت ارزش میبایرد! عدالت پلاس در عدالت بود! دو داور هم عادلانه بود! کلاً همه چی عادلانه بود فهمیدی؟

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

در مورد قضاوت داورا، حس می کنم گاها پیش زمینه ای که از اعضا داشتن روی ذهنیتشون تاثیر گذاشته بود. مثلاً توی مرحله ی آخر صادقانه بگم من وسط متن کوین و تلما حوصلم سر رفت. اگر چه که توی مرحله ی دوم از متن کوین به وجد اومده بودم. با اینکه قبول دارم که پاراگراف بندی و ساختار و مهارت و غیره خیلی خوبه ولی انقدر فضایی نویسندگی اشباع هست که مهمترین چیز این باشه که اون متن چقدر کشش داشته باشه و چقدر حرف برای گفتن داشته باشه، چقدر سرگرم کننده باشه. به نظرم خوب می شد اگر یه سیستم رای دهی مخفیانه وجود داشت که بدون اعلام نتایج تا پایان رای گیری رای خواننده ها رو ثبت می کرد. و رای خواننده در کنار رای داور نتیجه ی نهایی رو رقم می زد.

سوال ۳

به نظرتون کدوم مرحله از همه چالش برانگیزتر بود، و چرا؟

للیث بم (هویت آشکار)

مرحله‌ی اسب! چون من داورش بودم! چون من با عدالت تمام کارشو کردم! درکل حضور من باعث عدالتت.

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

مرحله‌ی نقاشی به نظرم خیلی چالش برانگیز بود چون نقاشی خیلی غربی بود. وقتی دیدمش اینجوری بودم که واقعا یکی می‌خواد راجع بهش بنویسه؟

سوال ۴

به نظرتون انتخاب گروه‌های دو نفره همون جور شانس‌ی بهتره یا باید به سابقه و تجربه توجه می‌کردن؟

ناشناس شماره ۱ (ناشناس)

شانسی رایج‌تره. مثلاً شما همین جام جهانی کویدیدج رو ببینید! البته ممکنه باعث بشه یهویی یه دوئل‌کننده‌ی حرفه‌ای بیاد و طرف مقابل رو خورد و خاکشیر کنه. و این موضوع، در عین جالب نبودن، بخش انکارناپذیری از مسابقه‌ست.

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

به نظرم شانس‌ی بهتره. چون سابقه‌ی نویسنده‌ی یه نفر لزوماً مساوی سابقه‌ی فعالیتشون توی سایت نیست و قشنگه که مهارت افراد به طور مساوی شانس دیده شدن داشته باشن.

نکته ادیتور: یکی از اعضای شرکت‌کننده با ظرفیت تمام، و پس از چانه‌زنی‌ای دیپلماتیک برای معافیت از سوال بعدی، ترجیح داد از پاسخ به این یکی طفره بزه. ادیتور این حق سکوت رو محترم می‌شمیره!

سوال ۵

در دوئل بعدی چه ویژگی‌هایی اضافه بشه که برای شرکت‌کننده‌ها عادلانه‌تر یا برای تماشاچی‌ها جذاب‌تر بشه؟

للیث بم (هویت آشکار)

منو دعوت کنین قبل از شروعی دوئل براشون آهنگ ماگی بخونم (حالا به دور از شوخی به نظرم دوئل وقتی جذاب میشه که از هر بازیکن بخوان که پست خودشو درمورد رقیبش بنویسه! یعنی حتماً یه دیدار با رقیبش داشته باشه و درکل پستش حول محور خودشون دوتا بچرخه)

سوال ۶

به عنوان تماشاچی به پذیرایی دایی در طول دوئل از ۱ تا ۱۰ چند میدین؟

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

مگه دایی پذیرایی کرد؟

سوال ۷

کدوم بخش دوئل هیچ‌وقت از یادتون نمیره؟

للیث بم (هویت آشکار)

بخشی که داشتم پست کوین رو میخوندم. آخه میدونی؟ کوین خیلی خوشمزه و آبدار به نظر میرسه... مثل آب‌نبات می‌مونه.

ناشناس شماره ۲ (ناشناس)

من متن کوین درباره‌ی اون نقاشی رو شاید فراموش بکنم ولی حسی که بهم داد رو از یادم نمی‌ره. خیلی انسانی و دردناک ولی امیدوارکننده بود.

کلام آخر

در کل نظرتون چیه؟... می‌پرسید راجع به چی؟ خب معلومه دیگه، راجع به همین مصاحبه‌ی لیگ دول دیگون!

مرحله‌هاش چطور بودن؟ خوب بودن؟ بد بودن؟ سوال‌های مصاحبه و پاسخ‌های گلچین‌شده چطور بودن؟ خوب باهاشون ارتباط برقرار کردین؟

راستش رو بخواید، در مورد هر چی دلتون خواست نظر بدین! همینکه بهمون سر می‌زنین و نظرتون رو می‌گین، خودش نشون‌دهنده‌ی لطف و مهربونی شماست.

با تشکر از همه‌ی عزیزانی که وقت گذاشتن و به این مصاحبه پاسخ دادن — تا دول بعدی، بدرود!

